Та й гарні ж імення в сузір'їв на небі, —
Чи то Андромеда, чи Ліра, чи Лебідь.

Зірок тих, мабуть, сто разів по сто тисяч,
Усіх не оглянеш, хоч тиждень крутися.

А далі заглибся в небесні затони —
Зірок безіменних мільйони й мільйони.

Здається, звичайні собі, непомітні,
Та якось із ними ясніше і в пітьмі.